

РЕШЕНИЕ

№ 40796

гр. София, 05.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 14.11.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Теодора Милева

ЧЛЕНОВЕ: Мария Владимирова

Петър Савчев

при участието на секретаря Лилия Благоева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **11060** по описа за **2025** година докладвано от съдия Мария Владимирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Столична дирекция на вътрешните работи, подадена чрез юрк. С. М., срещу Решение № 2755/21.07.2025 г. по НАХД № 5490/2025 г., постановено от Софийския районен съд, НО, 15 състав, с което е отменен Електронен фиш, Серия К, № 6827318, издаден от СДВР, за нарушение на разпоредбата на чл. 21, ал. 1 ЗДвП, за което на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 2 ЗДвП е наложена глоба в размер на 50, 00 /петдесет/ лева.

Релевират се доводи за неправилност на обжалвания съдебен акт, поради допуснати нарушения на процесуалния и материалния закон. Сочи се, че е налице безспорност и доказаност на обективната и субективната съставомерност на нарушението. Според касатора изводите на съда не се подкрепят от представените и приети по делото доказателства, не кореспондират на действителната воля на издателя на отменения акт, като се твърди, че дори и да са допуснати неточности, съдът не е следвало да ги абсолютизира. Поддържа, че отмененият ЕФ съдържа всички изискуеми от закона реквизити – място и дата на нарушението, както и обстоятелствата, при което то е извършено. Счита, че правилно установената и описана в ЕФ фактическа обстановка не е възпрепятствала адресата да разбере за кое негово деяние му е наложено административно наказание. Иска се отмяна на въззивното решение и потвърждаване на ЕФ с присъждане на разноски в полза на СДВР.

В съдебно заседание, касаторът, чрез юрк. М., поддържа жалбата и моли за уважаването ѝ. Ответникът – Р. Р. К., като законен представител на „Р и А Кръстеви“ ЕООД /с ново наименование „Тръст Финанс Ауто“ ЕООД/, не се представлява. В писмено възражение от 25.08.2025 г. и в становище от 13.11.2025 г., изготвени от адв. П., се излагат доводи за неоснователност на касационната жалба. Претендират се разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 400 лв. по представен списък /л. 22/.

Представителят на Софийска градска прокуратура намира жалбата за основателна и моли за отмяна на решението на СРС.

Административен съд София-град, II касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл. 211 от АПК от надлежна страна и при наличие на правен интерес от оспорване. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна по следните съображения:

От фактическа страна, въз основа на събраните писмени доказателства, въззивният съд е приел за установено, че на 05.01.2023 г. в 01:01 ч. в [населено място], по [улица] до номер 11, с посока на движение от [улица] към [улица], с техническо средство – мобилна система за видеоконтрол "CORDON M2" с № MD1196, била засечена скорост на движение на МПС – "М. МЛ 350 БЛУТЕК 4 М." с рег. [рег. номер на МПС] от 64 км. /ч., при разрешена такава – 50 км. /ч. за населено място, т. е. превишение на скоростта от 14 км. /ч. Регистриран собственик на автомобила било дружество "Р и А Кръстеви" ЕООД, ЕИК[ЕИК], чийто законен представител е Р. Р. К.. Въз основа на така констатираната скорост на движение, заснета с мобилна система за видеоконтрол тип "CORDON M2" с № MD1196, бил издаден електронен фиш Серия К № 6827318. Според екземпляра от електронния фиш, връчен на Р. Р. К., в качеството му на законен представител на "Р и А Кръстеви" ЕООД, санкционирано е юридическото лице "Р и А Кръстеви" ЕООД, като на основание чл. 189, ал. 4 вр. чл. 182, ал. 1, т. 2 ЗДвП му е наложена глоба в размер на 50, 00 /петдесет/ лева. Съгласно екземпляра от електронния фиш, представен по делото от наказващия орган, санкциониран е Р. Р. К., в качеството му на законен представител на "Р и А Кръстеви" ЕООД, на когото е наложено същото по основание и размер наказание – глоба в размер на 50, 00 /петдесет/ лева.

С оглед така установеното решаващият състав е приел, че ЕФ съдържа достатъчно ясно описание на самото нарушение, както и на мястото и времето на извършването му, като описаната в него фактическа обстановка кореспондира напълно с приложените и приобщени писмени доказателства относно време, място и начин на извършване на нарушението. Приел е, че нарушението е установено с мобилна система за видеонаблюдение, която е одобрен тип средство за измерване на скоростта, вкл. е преминала последваща проверка относно нейната годност и техническа изправност.

Независимо от безспорното установяване на факта на извършване на нарушението обаче, СРС е обосновал извод за допуснати съществени процесуални нарушения от АНО, а именно установени съществени разминавания между връчения ЕФ на санкционираното лице и приложения към административната преписка. Според решаващия състав наличието на два издадени екземпляра от ЕФ с различно съдържание води до неяснота кой е санкционираният субект, което е процесуално недопустимо и представлява нарушение от категорията на съществени, налагащо отмяната му. Отбелязано е също така, че изменение на електронния фиш на основание чл. 63, ал. 7 ЗАНН не е допустимо, доколкото не е налице никоя от визираните в т. 1 - т. 6 хипотези.

Решението е валидно, допустимо и правилно. Настоящата касационна инстанция намира, че

въззивният съд е изследвал всички относими към спора обстоятелства, излагайки мотиви, чрез които е направена връзката между приетите за установени фактически обстоятелства и съответните правни изводи. Подробно и обосновано са изложени аргументи за допуснатите съществени процесуални нарушения в административнонаказателното производство.

Страните не спорят, че с процесния ЕФ е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50 лв. за нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП, на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 2 ЗДвП.

Разпоредбата на чл. 21, ал. 1 ЗДвП урежда максималните скорости на движение, с които водачите на МПС следва да се съобразяват, при движение в населено място и извън него, съобразно категорията МПС. Отклонение от това правило е въведено в ал. 2, в която е посочено, че когато стойността на скоростта, която не трябва да се превишава, е различна от посочената в ал. 1, това се сигнализира с пътен знак. Участъкът от пътя, по който е управлявано процесното МПС е бил с ограничение от 50 км.ч. за населено място.

Съгласно чл. 188, ал. 1 ЗДвП собственикът или този, на когото е предоставено моторно превозно средство, отговаря за извършеното с него нарушение. Собственикът се наказва с наказанието, предвидено за извършеното нарушение, ако не посочи на кого е предоставил моторното превозно средство. Според ал. 2, когато нарушението е извършено при управление на моторно превозно средство, собственост на юридическо лице, предвиденото по този закон наказание се налага на неговия законен представител или на лицето, посочено от него, на което е предоставил управлението на моторното превозно средство.

Видно от съдържащите се писмени доказателства в административната преписка за установеното нарушение са издадени два електронни фиша, с еднакъв сериен номер, но с различно съдържание при описанието на адресата на акта. Законният представител или ползвател не са посочени в първоначално издадения и връчен на Р. Р. К. – като представител на „Р и А Кръстеви“ ЕООД Електронен фиш серия К № 6827318. В него е посочено наименованието на търговското дружество и негов ЕИК. Това обстоятелство създава неяснота относно волята на актосъставителя относно това кое лице счита за носител на административнонаказателна отговорност. При липсата на каквито и да било данни за физическо лице (законен представител и/или ползвател) следва да бъде прието, че административно наказание „глоба“ е наложено на лице, чиято административнонаказателна отговорност не може да бъде ангажирана с това наказание съобразно чл. 188, ал. 2 ЗДвП и чл. 83 ЗАНН, вр. чл. 189, ал. 14 ЗДвП.

Официалните документи, какъвто е издаденият от касатора ЕФ, съдържат факти и обстоятелства, които пораждат, изменят, погасяват или установяват права, задължения или правоотношения. Съществена характеристика на официалния документ е неговото правно значение за обществените отношения, свързани с документирането. В този смисъл, поправката на официален документ, ощетява обществените отношения, възникнали именно по силата на първоначално документираната информация, което безспорно има негативно въздействие върху правната сфера на ощетеното от акта /официалния документ/ лице. Ето защо, правилно въззивният съд е приел, че горното обстоятелство представлява самостоятелно основание за отмяна на акта като незаконосъобразен.

По изложените съображения съдът намира, че при постановяване на обжалваното решение не са допуснати съществени нарушения на процесуални правила или на материалния закон, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

Съобразно изхода на спора в полза на ответника следва да бъдат присъдени разноски в размер на 400.00 лева - платени в брой, съгласно договор за процесуално представителство, правна защита и съдействие от 25.08.2025 г. / л. 22 гръб/.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК вр. чл. 63в ЗАНН, Административен съд
София – град, II касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 2755/21.07.2025 г. по НАХД № 5490/2025 г., постановено от
Софийския районен съд, НО, 15 състав.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи, [населено място], [улица], да заплати на Р.
Р. К., ЕГН – [ЕГН], с адрес: [населено място], ж. к. И. В., [улица], разноски по делото в размер
на 400.00 (четиристотин) лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: